

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1546. usque ad annum 1549

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1770

VD18 90118529

§. 38. Aditus ad Episcopatus sponte a Jesuitis sibi interclusus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66608](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66608)

ribus decorari a summo Pontifice ac Cæsare impetravit, addito etiam privilegio, vi cujus Scholares ibidem ad Doctoratus gradum ascendere, omnibusque illis favoribus frui possent, quibus illi antea Compluti ac Salamanticæ aucti fuere. Ceterum hujus Collegii statuta ipse S. Ignatius præscripsit.

Sæc. XVI.

A.C. 1546.

§. XXXVIII.

Aditus ad Episcopatus sponte a Jesuitis sibi interclusus.

Ut autem sanctus Ignatius a sua Societate non tantum pro præsentibus, sed etiam futuris temporibus omne ambitionis fomentum arceret, a summo Pontifice obtinuit facultatem, vi cujus omnes ejus Discipuli, eorumque Successores a cunctis Beneficiis, Episcopatibus, Abbatibus, aliisque Ecclesiasticis honoribus perpetuo excluderentur. Porro id ut Ignatius a Papa peteret, eidem ansam præbuit electio, qua Ferdinandus Romanorum Rex, ac Cæsaris Frater nuperrime Patri Jajo Tergestinæ Ecclesiæ Episcopatum detulit, eidemque literas submitit, in quibus illi factam nominationem significavit, cum autem præfatus Pater nullatenus consentiret, Ferdinandus Papam, ut illum ad acceptandam dignitatem præ-

præ-

Sæcul. XVI.
A.C. 1546. præcepto Apostolico urgeret, enixe rogavit: suo autem Legato in mandatis dedit, ut hoc negotium ad exitum deducere totis viribus niteretur. Ignatius recepta literas ad Ferdinandum dedit, quibus acceptis Rex haud ultra Patrem Jaium sollicitabat, sed totam rem ad Pontificem referendam Legato suo commisit. Attamen Ignatius, ne progressu temporis ad ejusmodi dignitates alii adspirarent, exclusionem, cuius modo meminimus, petiit, eamque obtinuit.

§. XXXIX.

Monialium Regimen a S. Ignatio suis interdictum.

Ribad. l. 3.
c. 14. p. 230.
Bouhours vie
de S. Ign. liv.
4. p. 292. Cum igitur S. Ignatius animum a cupiditate adeo alienum præferret, magnam sibi nominis sui existimationem conciliabat, unde non pauci, imo etiam fœminæ sese ejus obedientiæ submittere gestiebant, atque inter eas præcipue Isabella Rossela de Ignatio optime merita tanto illum visendi desiderio flagrabat, ut ex Hispaniis Romam delata sese illius prudentiæ regendam tradere omnino decerneret. Hujus propositi socias sibi elegerat duas nobiles Matronas patria Romanas, quæ una omnes iisdem Religionis votis, quæ Jesuitæ
nuncu-